

عنوان مقاله:

فراپند فراهنجاری واژگانی در اشعار شفیعی کدکنی

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 13، شماره 42 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فاطمه مدرسی - استاد دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

هر شاعری برای آفرینش شعر خود از برخی تکنیک ها و شگردها سود می جوید. یکی از این شگردها، رویکرد به ابداع واژه و ترکیبات بدیع است که از دید فرمالیست ها، فراهنجاری واژگانی نامیده می شود. در این شیوه، شاعر برای ایجاد رستاخیز در زنجیره ی کلام، واژگانی را وارد زبان شعر می کند که تا آن زمان وجود نداشته است. واژگان ابداعی، زمانی کارکرد هنری و زیبایی شناسانه دارند که باعث سستی و رکاکت لفظ نشده و در هم نشینی با سایر واژگان از نوعی وحدت و انسجام نیز برخوردار باشند. شفیعی کدکنی (م.سرشک) از جمله شاعران نیمایی است که این شگرد در اشعارش نمودبارزی یافته است. به نظر می رسد احاطه ی کم نظیر او بر ادبیات سنتی از سویی، ترکیب پذیر بودن زبان فارسی و انعطاف پذیری آن از سویی دیگر، بستر لازم را برای ابداع واژگان جدید در اشعار او مهیا کرده اند. در این پژوهش، شیوه ابداع واژگان در اشعار او مورد کندوکاو قرار گرفته و نشان داده شده که گنجینه ی پربار لغات و ترکیبات تازه در اشعار او مدیون وسعت اطلاعات او و امکانات بیکران زبان فارسی است.

کلمات کلیدی:

فراهنجاری واژگانی، فرمالیست ها، امکانات زبان فارسی، ترکیبات جدید، اشعار شفیعی کدکنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408913>

